

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor și de către avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului Bostan Victor, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 în cauza penală privindu-i pe

Bostan Victor Xxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxx, fără loc permanent de trai;

Caraman Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în mun. xxxx, str. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.05.2013 – 10.11.2014 (prima instanță);
2. 22.12.2014 – 26.02.2015 (instanța de apel);
3. 10.07.2015 – 20.10.2015 (instanța de recurs ordinar);
4. 26.11.2015 - 14.06.2017 (instanța de apel);
5. 20.07.2018 – 24.10.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, au fost condamnați:

- Bostan Victor în baza art. 151 alin. (2) lit. d), g) Cod penal, la 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- Caraman Victor în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 12 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Bostan Victor la 23 ianuarie 2013, aproximativ în jurul orei 20:00, împreună cu Caraman Victor, aflându-se pe teritoriul bisericii „Sfânta Vineri” din str.

Grigore Ureche, mun. Chișinău, în demisolul bisericii, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict iscat cu Cojocari Ilarion, i-a aplicat ultimului multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 183 din 04.04.2013, traumă cranio-cerebrală deschisă: plăgi contuze, excoriații și echimoze pe cap, hemoragii în sclera ochilor, hemoragii pericraniene fronto-parieto-temporal bilateral, fractura osului temporal drept cu trecere pe baza craniului, fractura oaselor facial (Lefort III), focar de hemoragie intracerebrală parietal dreaptă, fracturi costale pe stânga, fractura sternului, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce au legătură cauzală cu decesul victimei, care a survenit după 12-24 ore de necropsie, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Bostan Victor în baza art. 151 alin. (2) lit. d), g) Cod penal, - cu indicii calificativi ” *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, cauzate de două persoane, din interes material*”.

Caraman Victor, la 23 ianuarie 2013, aproximativ în jurul orei 20:00, împreună cu Bostan Victor, aflându-se pe teritoriul bisericii „Sfânta Vineri” din str. Grigore Ureche, mun. Chișinău, în demisolul bisericii, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict iscat cu Cojocari Ilarion, i-a aplicat ultimului multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 183 din 04.04.2013, traumă cranio-cerebrală deschisă: plăgi contuze, excoriații și echimoze pe cap, hemoragii în sclera ochilor, hemoragii pericraniene fronto-parieto-temporal bilateral, fractura osului temporal drept cu trecere pe baza craniului, fractura oaselor facial (Lefort III), focar de hemoragie intracerebrală parietal dreaptă, fracturi costale pe stânga, fractura sternului, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce au legătură cauzală cu decesul victimei, care a survenit după 12-24 ore de necropsie, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Caraman Victor în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, - cu indicii calificativi ” *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care a provocat decesul victimei*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în procurorul în Procuratura Râșcani mun. Chișinău, Ciobanu Valentina, care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care Bostan Victor și Caraman Victor să fie condamnați în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, stabilindu-le pentru fiecare o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 15 ani.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că:

- instanța incorect a constatat că fapta inculpatului Bostan Victor urmează a fi reîncadrată în prevederile art. 151 alin. (2) lit. d), g) Cod penal, din motiv că nu s-a dovedit că vătămarea cauzată de acesta ar fi dus la decesul victimei, pe când din probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, cât și din declarațiile inculpatului Caraman Victor, rezultă că decesul victimei a survenit în urma vătămarilor corporale cauzate de ambii inculpați, fiindcă Bostan Victor a aplicat lovituri victimei în regiunea capului, astfel că acțiunile lui întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal;

- instanța la stabilirea pedepsei lui Caraman Victor nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de faptul că inculpatul nu are loc permanent de trai și duce un mod de trai dezorientat, nu este angajat în câmpul muncii, nu s-a căit sincer de cele comise, pedeapsa stabilită este prea blândă.

2.1. Avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului Bostan Victor, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri, de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În argumentarea apelului avocatul a invocat că:

- din probele administrate la caz nu rezultă că dânsul a comis infracțiunea de care a fost găsit vinovat, inculpatul fiind în ograda bisericii unde locuiește și lucrează, a văzut cum Caraman Victor se certa cu partea vătămată și au început să se bată, apoi a observat cum acesta din urmă era jos la pământ și abia atunci s-a apropiat de el, apoi împreună cu Caraman Victor s-au dus la vulcanizare pentru a-l filma, deoarece era în sânge, iar după ce acesta a fugit, i-a comunicat preotului despre cele întâmplate și acesta a chemat poliția;

- inculpatul nu a plecat de la fața locului și nu a avut nici un motiv să-i aplice victimei lovituri care să ducă la decesul acestuia;

- nevinovăția inculpatului se confirmă prin rapoartele de expertiză medico-legală nr.133 și nr.145 din 06.02.2013 și 28.02.2013, prin care la Bostan Victor nu s-au depistat urme de sânge, salivă sau păr ale victimei pe hainele cu care acesta era îmbrăcat în ziua când a fost comisă fapta;

- incorect instanța și-a întemeiat concluziile pe declarațiile inculpatului date la urmărirea penală, deoarece declarațiile lui date în prima instanță coroborează cu cele ale martorilor Cazacioc R. și Străjescu D., prin care se infirmă vinovăția acestuia;

- instanța, reținând că inculpatul în cadrul urmăririi penale a afirmat că a aplicat victimei două lovituri, incorect a ajuns la concluzia că acesta i-a cauzat lui Cojocari Ilarion vătămări corporale grave, ce au dus la decesul ultimului;

- instanța incorect și-a întemeiat concluzia de vinovăție a inculpatului pe declarațiile martorilor Agatiev D. și Cordineanu I., de care procurorul s-a refuzat ca probă;

- incorectă și neprobată este concluzia instanței că inculpatul ar fi comis infracțiunea din interes material, care rezultă doar din declarațiile lui Caraman Victor, precum că acesta ar fi cerut de la victimă pensia, nefiind stabilit dacă într-adevăr victima în acea zi ar fi primit-o.

2.2. Avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare, pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În argumentarea apelului avocatul a invocat că:

- instanța neîntemeiat și-a bazat concluziile de vinovăție pe declarațiile martorilor Netanyahu J., Gajuc S., Cazacioc R., precum și a martorilor Agatiev D., Cordineanu I., care nu au fost audiați în cadrul cercetării judecătorești, iar declarațiile date la urmărirea penală nu pot fi luate în considerare, fiindcă nu a avut loc confruntarea;

- instanța nu a reținut că probele părții acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului și nu demonstrează cert că anume Caraman Victor i-a aplicat lovituri victimei, în rezultatul cărora acesta a decedat;

- nu a fost stabilit de instanță care este motivul comiterii infracțiunii;

- instanța nu a ținut cont de concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală, prin care s-a constatat că pe scurta ridicată de la Bostan Victor, a fost depistat sânge de origine umană, care a putut proveni de la victima Cojocari I.;

- instanța nu s-a expus că procesele-verbale de audiere a martorilor Netanyahu J., Muntean I., a bănușilor Bostan Victor, Caraman Victor, cât și de ridicare a înregistrărilor video sunt lovite de nulitate, în temeiul art. 251 Cod de procedură penală, deoarece probele date au fost obținute contrar prevederilor art. 104 alin. (1), 128 alin. (2) Cod de procedură penală.

3. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015, s-au respins ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor și de către avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului Bostan Victor.

A fost admis apelul procurorului, s-a casat parțial sentința în privința lui Bostan Victor și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Bostan Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, în rest sentința a fost menținută.

4. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor invocând ca temei art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri, de achitare a inculpatului Caraman Victor, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat că:

- partea descriptivă a deciziei contravine prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece instanța nu a descris fapta considerată ca fiind dovedită, nu a făcut o descriere completă a faptei comise de către inculpat, așa cum o cere norma procesual penală, nu a indicat motivul săvârșirii infracțiunii, legătura de cauzalitate dintre acțiuni, inacțiuni și cauza decesului, nu a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei cu închisoarea și nu a individualizat legal această pedeapsă;

- instanța de apel neîntemeiat a făcut referire la declarațiile martorilor fără ca aceștia să fie audiați în instanța de apel ori să fi fost citite declarațiile lor date în prima instanță;

- instanța incorect a făcut referire la declarațiile martorilor Agatiev D., și Cordineanu I., care nu au fost audiați nici în prima instanță și nici în apel, iar procurorul s-a dezis de aceste probe;

- instanța de apel la examinarea apelului nu a respectat prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală, în rest invocând repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct. 2.2 al prezentei decizii.

4.1. Avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului Bostan Victor care a invocând ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri, de achitare a inculpatului Bostan Victor, pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta.

În motivarea recursului recurentul a invocat că:

- instanța de apel doar a enumerat temeiurile sale din apel, referitor la faptul că Bostan Victor nu a fugit de la locul faptei, nu a ascuns urmele infracțiunii, deși avea această posibilitate, dar a rămas la fața locului, a informat preotul Netanyahu J., de cele întâmplate și a chemat poliția, că nu a avut vreun motiv să-i aplice victimei lovituri care să ducă la decesul ultimului, precum și că

nu a avut contact fizic cu victima, însă nu le-a respins prin careva argumente și o motivare obiectivă;

- instanța a lăsat fără apreciere faptul că, declarațiile martorilor Agatiev D., și Cordineanu I., pe care și-a întemeiat concluziile, nu puteau fi reținute ca probe, deoarece procurorul s-a refuzat de ele și, în temeiul art. 371 Cod de procedură penală, acestea nici nu puteau fi puse la baza vinovăției inculpatului;

- incorectă este concluzia instanței că inculpatul Caraman Victor a declarat că Bostan Victor a pus pe capul victimei o căldare și lovea cu piciorul în regiunea capului, deoarece ultimul așa declarații nu a dat nici în prima instanță, nici în instanța de apel.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 20 octombrie 2015, s-au admis recursurile ordinare declarate, s-a casat total decizia și s-a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel, casând sentința în privința lui Bostan Victor a pus la bază o altă apreciere a probelor, decât cea dată de către prima instanță și în special declarațiilor succesorului legal al victimei Furculiță M., a martorilor Netanyahu J., Gajuc S., Cazacioc R., Străjescu D., Agatiev D., Cordineanu I., cât și probelor scrise, ajungând la concluzia că fapta comisă de Bostan Victor întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Instanța de recurs a atestat faptul că, deși pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în prima instanță, de către partea acuzării nu a fost modificată învinuirea, totuși instanța de apel a modificat calificarea faptei, prin adăugirea mențiunii din interes material care, în viziunea instanței de recurs, contravine prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, fapt ce duce la constatarea că instanța de apel a ieșit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

La fel, instanța de recurs a stabilit că instanța de apel, constatând că vinovăția inculpaților Caraman Victor și Bostan Victor s-a confirmat prin declarațiile martorilor Agatiev D., și Cordineanu I., date la urmărirea penală, nu a ținut cont de prevederile art. 371 Cod de procedură penală, care stipulează că, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorilor depuse în cursul urmăririi penale pot avea loc, la cererea părților, când martorul lipsește în ședință și absența lor este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanța, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lor, cu condiția că audierea acestora a fost efectuată cu confruntarea dintre martor și

bănuir, învinuit s-au aceștia au fost audiați în conformitate cu art. 109-110 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs a specificat faptul că, instanța de apel, ca și prima instanță, și-a întemeiat concluziile pe declarațiile acestor martori, fără a ține cont de faptul că partea acuzării, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată din 08.11.2013, s-a refuzat de proba cu martorii Agatiev D., și Cordineanu I., refuz care a fost acceptat de instanța (f.d. 40, vol. II).

Totodată, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, contrar prevederilor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, și-a întemeiat concluziile și pe declarațiile succesorului legal al părții vătămate Furculiță M., a martorului Străjescu D., date în prima instanță, fără a le verifica în ședința instanței de apel, astfel în procesul-verbal din 29.01.2015 lipsesc mențiuni, precum că probele indicate au fost citite și examinate (f.d. 6-27 vol. III). Pe când, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de către prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, s-au respins ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor și de către avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului Bostan Victor.

A fost admis apelul procurorului, s-a casat parțial sentința în privința lui Bostan Victor și pronunțată o nouă hotărâre prin care acesta a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, în rest sentința a fost menținută.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Caraman Victor, la 23 ianuarie 2013, aproximativ în jurul orei 20:00, împreună cu Bostan Victor, aflându-se pe teritoriul bisericii „Sfânta Vineri” din str. Grigore Ureche, mun. Chișinău, în demisolul bisericii, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict iscat cu Cojocari Ilarion, i-a aplicat ultimului multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 183 din 04.04.2013, traumă cranio-cerebrală deschisă: plăgi contuze, excoriații și echimoze pe cap, hemoragii în sclera ochilor, hemoragii pericraniene fronto-parieto-temporal bilateral, fractura osului temporal drept cu trecere pe baza craniului, fractura oaselor facial (Lefort III), focar de hemoragie intracerebrală parietal dreaptă, fracturi costale pe stânga, fractura sternului, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce au legătură cauzală cu

decesul victimei, care a survenit după 12-24 ore de necropsie, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a conchis corect că inculpatul Caraman Victor este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și anume, *vătămare intenționată gravă a integrității corporale, acțiunile prevăzute de alin. (1) sau alin. (2), care au provocat decesul victimei.*

Instanța de apel a mai constatat că Bostan Victor la 23 ianuarie 2013, aproximativ la ora 20:00, împreună cu Caraman Victor, aflându-se pe teritoriul bisericii „Sfânta Vineri” din str. Grigore Ureche, mun. Chișinău, în demisolul bisericii, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict iscat cu Cojocari Ilarion, în timpul căruia i-au aplicat ultimului multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 183 din 04.04.2013, traumă cranio-cerebrală deschisă: plăgi contuze, excoriații și echimoze pe cap, hemoragii în sclera ochilor, hemoragii pericraniene fronto-parieto-temporal bilateral, fractura osului temporal drept cu trecere pe baza craniului, fractura oaselor facial (Lefort III), focar de hemoragie intracerebrală parietal dreaptă, fracturi costale pe stânga, fractura sternului, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce au legătură cauzală cu decesul victimei, care a survenit după 12-24 ore de necropsie, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale. Leziunile descrise au fost produse prin acțiune traumatică cu corp(-uri) contodent(-e) sau/și la lovirea de acesta(acestea), sunt în legătură cauzală directă cu decesul, în comun prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă. La cercetarea toxico-chimică, în sângele cadavrului Cojocari Ilarion nu a fost depistat alcool etilic.

Instanța de apel a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului Bostan Victor, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi – vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, acțiunile prevăzute la alin. (1) sau alin. (2), care au provocat decesul victimei.

În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că, cercetând totalitatea de probe administrare în prezenta cauză penală, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, sub aspectul admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, instanța de apel a conchis că faptele prejudiciabile imputate inculpatului Bostan Victor, contrar concluziilor primei instanțe, eronat au fost recalificate în baza prevederilor art. 151 alin. (2) lit. d), g) Cod penal.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de apel a remarcat faptul că de către prima instanță nu a fost dată o apreciere corectă acțiunilor prejudiciabile ale inculpatului Bostan Victor față de victima Cojocari Ilarion, astfel instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului Bostan Victor întrunesc semnele componente de infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a ținut necesar să specifice faptul că în cazul în care două sau mai multe persoane acționând cu intenția de a cauza vătămări corporale grave a integrității corporale, au aplicat multiple lovituri și chiar dacă numai în urma uneia dintre lovituri au survenit consecințele, toate aceste persoane urmează a fi considerate coautori a infracțiunii de vătămare gravă a integrității corporale, nu din motiv că este imposibil de a stabili cine din ele a aplicat lovitura în urma căreia au survenit consecințele, ci pentru că coautorul voiește să participe la săvârșirea faptei în mod direct și material.

Instanța de apel a menționat faptul că vina inculpaților Bostan Victor și Caraman Victor în comiterea infracțiunii imputate se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 183 din 23.01.2013, prin care s-a constatat că, moartea lui Cojocari Ilarion a survenit în rezultatul leziunilor produse prin acțiunea traumatică cu corp(uri) contondent(e) sau/și la lovirea de acesta (acestea), posibil în timpul și în modul circumstanțelor indicate, fiind în legătură directă cu decesul, în comun prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă.

Analizând declarațiile inculpaților din cadrul ședinței de judecată, în raport cu cele date la etapa urmăririi penale, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect de a le reține pe cele date în timpul urmăririi penale, ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale materialelor dosarului, acestea fiind logice, veridice și convingătoare, pe lângă aceasta instanța de apel a constatat că pe parcursul examinării cauzei, ambii inculpați s-au învinuit reciproc, declarând că fiecare a încercat să-l ia pe celălalt în curtea bisericii, aceasta fiind apreciată de către instanța de apel ca fiind o versiune rău sincronizată și necoordonată de către inculpați a celor întâmplate, scopul fiind unul de eschivare de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită și pentru a duce instanța în eroare.

La individualizarea și stabilirea pedepsei, de către instanța de apel s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de condițiile de viață ale

acestui precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În contextul individualizării pedepselor, instanța de apel nu a stabilit pedeapsa în limitele solicitate de către acuzatorul de stat, astfel a luat în considerare că în privința inculpaților nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante și că pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte echilibrul între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunare, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății.

Cu referire la argumentele invocate în cererile de apel de către avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor, precum că acesta nu este vinovat în săvârșirea infracțiunii, precum și că, instanța a conchis eronat că, vinovăția acestuia este dovedită prin declarațiile martorului Agatiev Dumitru făcute în cadrul urmăririi penale că, eronat au fost interpretate și concluziile rapoartelor de expertiză medico-legale că aceste probe demonstrează nevinovăția inculpatului și că lipsesc probe ce ar indica direct sau indirect la legătura causală dintre acțiunile inculpatului Caraman Victor și decesul lui Cojocari Ilarion, instanța de apel a reținut că, partea acuzării s-a dezis de proba cu martorul Agatiev Dumitru, refuz care a fost acceptat de către prima instanța.

Totodată, faptul că, inculpații au comis crima imputată s-a demonstrat și prin faptul că aceștia au fost filmați de camerele de supraveghere de la stația de reparații a automobilelor și comportamentul comun al inculpaților, precum și prin faptul că, pe pantalonii lui Caraman Victor se evidențiau semne asemănătoare cu petele de sânge.

Instanța de apel a respins argumentul apărării privind posibilitatea provenienței petei de sânge depistate pe pantalonii inculpatului Caraman Victor de la inculpatul Bostan Victor or, când martorul Gajuc Serghei a văzut pata de sânge pe pantalonii lui Caraman Victor, acesta era împreună cu Bostan Victor și martorul respectiv nu s-a referit la prezența vreunei leziuni corporale în ceea ce-l privește pe Bostan Victor, circumstanțe probate și prin înregistrarea video anexată la dosar.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 16) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi

hotărâri, de achitare a lui Caraman Victor din motivul lipsei elementelor infracțiunii, sau dispunerea după caz a rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului recurentul a invocat că:

- nu s-a făcut o descriere completă a faptei comise de către inculpatul Caraman Victor;

- motivul săvârșirii infracțiunii, legătura de cauzalitate dintre acțiuni și cauza decesului nu a fost indicat în decizie;

- nu a fost motivată aplicarea față de inculpatul Caraman Victor a pedepsei cu închisoarea, aceasta nefiind individualizată;

- în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, au fost audiați selectiv, numai inculpații și trei martori dintre care declarațiile a doi martori Agatiev Dumitru, Cordineanu Ilie nici nu au fost descrise în decizie;

- instanța de apel eronat a argumentat lipsa audierii martorului Agatiev Dumitru deoarece s-a refuzat acuzatorul de stat în prima instanță, astfel în decizie nu s-a făcut nici o referire la declarațiile martorului indicat, care a fost audiat în instanța de apel la 25.01.2017, fapt ce indică la lipsa unei probe noi, examinate în instanța de apel;

- nu au fost analizate declarațiile martorului Cordineanu Ilie;

- nu a fost prezent reprezentantul părții-vătămate Furculița Mihail la mai multe ședințe de judecată, deși era obligat, instanța de apel nici nu s-a referit la declarațiile acestuia date în ședința de judecată;

- în ședința instanței de apel nu s-au dat citire la nici o probă;

- de către instanța de apel nu s-a ținut cont de prevederile art. 371 Cod de procedură penală, prin faptul că a constatat că vinovăția inculpaților este demonstrată prin declarațiile martorilor Netahyahu Johnattan, Gajuc Serghei și Străjescu Dumitru de la urmărirea penală, deși nu a fost efectuată confruntarea lor cu inculpații;

- a fost încălcat art. 6 CEDO, dreptul la apărare și la un proces echitabil (cauza Popovici c. Moldovei, Dan c. Moldovei), prin neexaminare a argumentelor părții apărării;

- prin concluzia instanței de apel „că infracțiunea a fost săvârșită prin coautorat” aceasta a depășit limitele învinuirii;

- de către instanța de apel, eronat au fost interpretate concluziile rapoartelor de expertiză medico-legale, precum că demonstrează vinovăția inculpatului Caraman Victor;

- lipsesc careva probe ce ar indica direct sau indirect la legătura causală dintre presupusele acțiuni ale inculpatului Caraman Victor și cauza decesului victimei Cojocari Ilarion;

- instanța de apel eronat a invocat soluția sa ce ține de declararea nulității probelor puse la baza sentinței, motivând prin faptul că motivele date nu au fost expuse la urmărirea penală și judecării cauzei în prima instanță;

- instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea apărării cu privire la declararea nulității probelor puse la baza sentinței, nulitatea putând fi solicitată la orice etapă a procesului de către părți, poate fi solicitată și în instanță, când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță;

- instanța de judecată a avut obligația de a argumenta excluderea probelor nule din dosar în dependență de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, a posibilității administrării unor probe viciate la faza urmăririi penale;

- nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, art. 6 paragraf 2 din Convenția pentru apăsarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilește că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului;

- instanța a lăsat arbitrar și ilegal argumentele apărării care îl dezvinovătesc pe inculpat, fără a da o apreciere cuvenită și obiectivă acestor argumente.

7.1. Avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului Bostan Victor care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Bostan Victor să fie achitat din motivul că fapta nu a fost comisă de către ultimul.

În motivarea recursului recurentul a invocat că:

- atât prima instanță, cât și cea de apel au ignorat toate argumentele apărării și nu s-au expus asupra acestora;

- în cadrul examinării cauzei s-a constatat că inculpatul Bostan Victor a rămas la fața locului și a chemat poliția prin intermediul părintelui Johnattan Netanyahu;

- inculpatul nu a avut contact cu victima fapt confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 133 din 06.02.2013, precum și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 145 din 28.02.2013 pe hainele inculpatului nefiind descoperite careva urme de sânge, salivă, păr ale victimei;

- au rămas neconfirmate argumentele precum că inculpatul Bostan Victor era în stare de ebrietate cum s-a reținut în rechizitoriu, lipsind în acest sens vreun raport de constatare a stării de ebrietate;

- declarațiile inculpatului au fost confirmate și prin declarațiile martorilor Cazacioc Radu și Stăjescu Dumitru;

- instanța de judecată a pus la baza deciziei declarațiile martorului Netanyahu Johnattan, deși instanța de recurs a stipulat în decizia sa din 20.10.2015 că nu pot fi puse la baza sentinței declarațiile acestui martor deoarece nu a fost efectuată confruntarea, martorul nefiind audiat în condițiile speciale prevăzute de art. 109-110 Cod de procedură penală;

- în urma cercetării judecătorești nu s-a probat fapta imputată inculpatului Bostan Victor, la baza sentinței fiind puse declarațiile acestuia date la faza de urmărire penală, faptul că la faza de urmărire penală inculpatul a declarat că i-a aplicat părții-vătămate 2 pumni, acest fapt nu a putut fi catalogat ca vătămări grave a integrității corporale;

- inculpatul Bostan Victor nu l-a învinuit pe inculpatul Caraman Victor, dar a declarat cele văzute și auzite în seara de 23.01.2013;

- nu au fost date apreciere tuturor probelor cercetate în instanța de judecată;

- este inexplicabil faptul cum instanța a ajuns la concluzia că infracțiunea a fost săvârșită din interes material;

- instanța urma să probeze cu certitudine faptul că Bostan Victor a avut scopul de a primi un venit material pentru sine sau pentru alte persoane;

- aprecierea instanței, precum că inculpatul Bostan Victor împreună cu inculpatul Camaran Victor în mod intenționat prin acțiuni reciproce coordonate au aplicat multiple lovituri, nu coincid cu declarațiile celor doi inculpați;

- au fost denaturate declarațiile inculpatului Caraman Victor, și neîntemeiat au fost puse la baza deciziei declarațiile date de inculpați la faza de urmărire penală, or aceștia au fost audiați atât în primă instanță cât și în instanța de apel.

8. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În acest sens, invocă că instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător a încadrat acțiunile făptuitorilor.

Totodată, indică că recurenții își motivează contestațiile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a

materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, notează că instanța de apel, conform art. 101 Cod de procedură penală a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la alegația, că instanța de apel nu și-a argumentat soluția de menținere a sentinței primei instanțe, fără a verifica probele acuzației, specifică că aceste afirmații nu corespund materialelor dosarului, iar probele acuzației au fost cercetate în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, cu includerea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel.

De asemenea, menționează că instanța de apel a rejudecat cauza conform prevederilor art. 436 Cod de procedură penală și a înlăturat omisiunile evidențiate de instanța de recurs ordinar, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor recurențelor și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, se reține că avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor invocă prezența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 16) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: *„cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra*

motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.”, iar avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului Bostan Victor, invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți și motivele specificate în susținerea acestora, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

În privința temeiului de recurs invocat în comun de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele menționate supra, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apeluri, fiind redate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel de pronunțare a unei noi hotărâri de condamnare a lui Bostan Victor în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și de menținere a sentinței primei instanțe în partea condamnării lui Caraman Victor, în baza cumulului de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, soluția instanței nefiind afectată de o eroare de fapt sau de drept, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, care este exclus clar, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de recurenți.

La fel, ce ține de argumentele recurenților descrise la pct. 7, 7.1, prin care aceștia își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și anume în parte a declarațiilor inculpaților Caraman Victor și Bostan Victor, a martorilor Cazacioc Radu, Străjescu Dumitru, Netanyahu Johnattan, a rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 145 din 28.02.2013 și nr. 133 din 06.02.2013, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia

subiectivă a recurențelor care consideră că probele cercetate nu confirmă învinuirea adusă inculpaților, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speța nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursurilor ordinare declarate rezultă că recurenții, prioritar fac o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că nu este demonstrată vinovăția inculpaților și că condamnarea acestora este întemeiată pe presupuneri, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 67-75, vol. IV).

Cu referire la argumentele invocate în recursul declarat de avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor ce nu se referă la aprecierea probelor:

Cât privește temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod penal, și argumentul adus în susținerea acestui temei, că succesorul părții vătămate Furculița Mihail nu a fost prezent la mai multe ședințe de judecată, deși era obligat, Colegiul penal atestă că nu pot fi acceptate, or din materialele cauzei (f.d. 40-55, vol. IV), rezultă că, acesta a fost prezent în ședința de judecată din 10 mai 2017 în instanța de apel, acesta fiind audiat și-a susținut declarațiile din prima instanță și de la urmărirea penală (f.d. 38, vol. IV), iar în privința prezenței ulterioare a acestuia nu a insistat nici o parte în proces, totodată nici succesorul părții vătămate Furculița Mihail nu a înaintat nici o cerere, prin care să-și manifeste dezacordul că ședințele de judecată ce au urmat s-au examinat în lipsa lui, ce nu contravine rigorilor stipulate în art. 413, 323 Cod de procedură penală.

De asemenea, ce ține de alegația că instanța de apel nu a luat în considerare declarațiile succesului părții vătămate Furculița Mihail și nu s-a expus asupra acestora, Colegiul penal notează că contravin părții descriptive a

deciziei instanței de apel, unde e menționat cu referire la aceste declarații că nu pot fi reținute, deoarece nu descriu circumstanțe relevante cauzei.

Ce ține de temeiul de recurs menționat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că este invocat declarativ, fără a fi susținut prin careva argumente, și fără a se indica care normă de drept aplicată în prezenta hotărâre contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

În continuare, cât privește celelalte critici ale recurentului ce cad sub incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, se notează că nu se confirmă din următoarele considerente.

Astfel, cu referire la criticile recurentului că nu s-a făcut o descriere completă a faptei comise de către inculpat, motivul săvârșirii infracțiunii, legătura causală dintre acțiuni și cauza decesului, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate, or din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 74, vol. IV, pct. 32), rezultă că instanța de apel a menținut și a descris aceeași faptă constatată de prima instanță în privința inculpatului Caraman Victor, în care au fost respectate rigorile de conținut reglementate de art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, fără a se omite de instanțele de judecată vreo eroare sub acest aspect, or fapta a fost descrisă suficient de detaliat pentru a fi elucidate circumstanțele esențiale la comiterea infracțiunii, fiind reținute și toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Totodată, cât privește alegațiile recurentului că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel au fost audiați selectiv numai inculpații și trei martori, dintre care declarațiile martorilor Agatiev Dumitru și Cordineanu Ilie nici nu au fost descrise în decizie, și că instanța de apel eronat a argumentat lipsa audierii martorului Agatiev Dumitru deoarece s-a refuzat partea acuzării, ce indică la lipsa unei probe noi examinate în instanța de apel și nu au fost analizate declarațiile martorului Cordineanu Ilie, Colegiul penal constată că nu pot fi admise, or instanța de apel a examinat cauza ținând cont de indicațiile instanței de recurs ordinar date prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 octombrie 2015, totodată fiind respectate prevederile art. 414, 415 Cod de procedură penală, or în speță s-au examinat apelurile declarate împotriva unei hotărâri de condamnare și nu a unei de achitare, și deci nu era obligatorie audierea pe viu a martorilor.

Totodată, din procesul-verbal al ședinței de judecată, Colegiul penal atestă că de către părți nu a fost înaintată nici o solicitare pentru a fi audiați martori în instanța de apel.

Mai mult, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect nu a descris declarațiile martorilor Agatiev Dumitru și Cordineanu Ilie, or aceasta a menționat cu referire la declarațiile acestor martori în decizie (f.d. 73-74, vol. IV, pct. 28-30) că nu le va reține în confirmarea învinuirii, din considerentul că partea acuzării în prima instanță s-a dezis de aceste probe, ce denotă că instanța de apel a constatat în privința vinovăției inculpaților Caraman Victor și Bostan Victor, fără a-și întemeia soluția pe declarațiile martorilor menționați, dar pe celelalte probe verificate în ședința instanței de apel, apreciate corect de instanța de apel (f.d. 68-74, vol. IV), prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Cu referire la alegația recurentului că în ședința instanței de apel nu s-a dat citire la nici o probă, Colegiul penal stabilește că contravine materialelor cauzei, or conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 55-56, vol. IV), rezultă că de către instanța de apel au fost verificate prin citire, cu consemnarea în procesul verbal a probelor, pe care instanța de apel le-a descris în decizia sa și pe care și-a întemeiat soluția, cu respectarea prevederilor art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal, coraportând argumentului recurentului, că a fost încălcat art. 6 CEDO, dreptul la apărare și la un proces echitabil (cauza Popovici c. Moldovei, Dan c. Moldovei), prin neexaminare a argumentelor părții apărării, la conținutul apelurilor declarate și deciziei instanței de apel, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale de către partea apărării, fără a comite careva erori de drept în acest aspect, iar de instanța de recurs ordinar nu se identifică temeuri întemeiate de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectul notificat.

De asemenea, cât privește critica recurentului că instanța de apel eronat a respins solicitarea părții apărării de declarare a nulității probelor puse la baza sentinței de condamnare, pe motiv că aceste critici nu au fost invocate la urmărirea penală și la judecarea cauzei în prima instanță, Colegiul penal conchide că instanța de apel s-a expus argumentat în pct. 70-73 a deciziei sale pe această chestiune, ținând cont de prevederile art. 251 Cod de procedură penală, iar o nouă reluare a acestor argumente în virtutea corectitudinii lor, nu se consideră necesară de instanța de recurs ordinar.

Cât privește alegația recurentului, că de către instanța de apel nu s-a ținut cont de prevederile art. 371 Cod de procedură penală, prin faptul că a constatat că vinovăția inculpaților este demonstrată prin declarațiile martorilor Netanyahu Johnattan, Gajuc Serghei și Străjescu Dumitru de la urmărirea penală, deși nu a fost efectuată confruntarea lor cu inculpații, Colegiul penal notează că sunt

neîntemeiate, or din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 70-71, vol. IV), rezultă că este indicat că sunt reținute declarațiile acestor martori date în prima instanță și verificate în instanța de apel, prin care acești martori și-au susținut și declarațiile de la urmărirea penală, ce nu poate fi considerat ca o încălcare a prevederilor art. 371 Cod de procedură penală, or partea apărării și inculpatul au avut posibilitatea în cadrul ședințelor de judecată din prima instanță să adreseze întrebări la acești martori, fiind respectat astfel principiul contradictorialității.

În privința motivului recurentului că prin concluzia instanței de apel infracțiunea a fost săvârșită prin coautorat, aceasta a depășit limitele învinuirii, Colegiul penal atestă că nu poate fi acceptat, or din conținutul rechizitoriului (f.d. 197-203, vol. I), se reține că în rechizitoriu este menționat că inculpații Bostan Victor și Caraman Victor au comis fapta „împreună”, ce denotă că instanța de apel a examinat cauza în limitele învinurii incriminate inculpaților.

Cât privește criticile recurentului în privința individualizării pedepsei stabilite inculpatului, ce cad sub incidența temeiului de recurs neinvocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or în decizia sa (f.d. 77-78, pct.58-64, vol. IV) instanța de apel a analizat detaliat și s-a expus argumentat asupra corectitudinii soluției primei instanțe în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Caraman Victor, iar instanța de recurs ordinar acceptă și însușește aceste argumente, ce este conform jurisprudenței CtEDO în cauza Albert vs România din 16.02.2010, inculpatului Caraman Victor fiindu-i stabilită corect pedeapsa de 12 ani închisoare, la limita minimă a sancțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la argumentele invocate în recursul declarat de avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului Bostan Victor ce nu țin de aprecierea probelor:

Astfel, ce ține de critica recurentului că au rămas neconfirmate argumentele precum că inculpatul Bostan Victor era în stare de ebrietate, cum s-a reținut în rechizitoriu, lipsind vreun raport de constatare a stării de ebrietate, Colegiul penal constată că este irelevantă or nu modifică esența învinuirii, iar această circumstanță nu a influențat la calificarea faptei de către instanța de apel, și nu a fost luată în considerare de instanța de apel nici la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Bostan Victor.

De asemenea, cât privește alegația recurentului că nu poate fi explicat cum instanța a ajuns la concluzia că infracțiunea a fost săvârșită din interes material, Colegiul penal atestă că este invocat eronat, or în fapta constatată de

instanța de apel (f.d. 74-79, vol. IV) ca fiind comisă de către inculpatul Bostan Victor, nu este reținută săvârșirea infracțiunii din interes material.

Ce ține de argumentul recurentului că instanța de judecată a pus la baza deciziei declarațiile martorului Netanyahu Johnattan, deși instanța de recurs a stipulat în decizia sa din 20.10.2015 că nu pot fi puse la baza sentinței declarațiile acestui martor deoarece nu a fost efectuată confruntarea, martorul nefiind audiat în condițiile speciale prevăzute de art. 109-110 Cod de procedură penale, Colegiul penal atestă că este inadmisibil, or din conținutul deciziei instanței de recurs din 20.10.2015, nu rezultă o asemenea mențiune în privința martorului Netanyahu Johnattan și mai mult, Colegiul penal notează că în decizia instanței de apel se face referire la declarațiile martorului respectiv din prima instanță, verificate în instanța de apel, în care acesta afirmă că-și susține declarațiile date la urmărirea penală (f.d. 70, vol. IV).

10. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

11. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Caraman Victor și de către avocatul Roșca Maxim în numele inculpatului Bostan Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 în cauza penală privindu-i pe **Bostan Victor Xxxx, Caraman Victor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată pe **22 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor